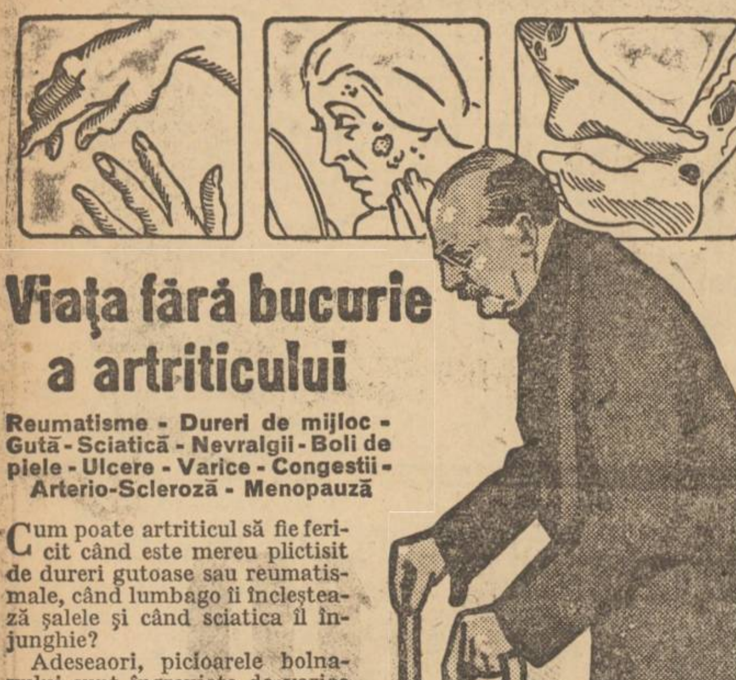

Viața fără bucurie a artriticului

Reumatisme - Dureri de mijloc - Gută - Sciatică - Nevralgii - Boli de piele - Ulcere - Varice - Congestii - Arterio-Scleroză - Menopauză

Cum poate artriticul să fie fericit când este mereu plictisit de dureri gutoase sau reumatismale, când lumbago îi încleștează șalele și când sciatica îl înjunghie?

Adeseaori, picioarele bolnavului sunt îngreuiate de varice dureroase, câteodată complicate de flebită sau de ulcerații interminabile. Arterele sale țeapene și casante amenință să se rupă în creer (apoplexie), accident anunțat în general prin insomnii, amețeli, dureri de cap, palpitații. La femeia artritică, epocile neregulate și penibile sunt însoțite de dureri de rinichi și de migrene de amețeli, de valuri de căldură. La amândouă sexele numeroși sunt artriticii atinși de maladii de piele: exzemă, acnee, herpes, psoriazis, furunculoză, sycosis etc...

Depuratiful Richelet va face să dispară curând aceste mizerii. Distrugător fără cruțare a otrăvurilor urice, Depuratiful Richelet deblochează articulațiile, calmează durerile reumatismale, nevralgice și musculare Desfundă varicele, redă supletea arterelor, usucă și închide plăgile și ulcerele.

El suprimă amețelile, palpitațiile, și înlătură spectrul arterio-sclerozei. La vârsta critică, Depuratiful Richelet face să înceteze: dureri de mijloc, puseuri congestive și evită cele mai grave complicațiuni. Mii de vindecări obținute în lumea întreagă dovedesc remarcabila eficacitate a acestui medicament ce nu poate fi înlocuit.

DEPURATIF RICHELET

La Farmacii și Droguerii. 7005

ABONAȚII „UNIVERSULUI"

care se vor prezenta Societății „FRANCO-ROMANE", secțiunea „UNIVERSUL" București, Calea Griviței 23, vor primi

GRATUIT

O POLIȚA NOUA DE ASIGURARE — de 20.000 lei — 40.000 lei — 60.000 lei — până la 200.000 lei — dupe dorință —, cu drept de participare gratuită la tragerile de amortizare și premii în bani și lozuri DIN 15 IUNIE 1941, achitând numai o taxă de emisiune de 20 lei de fiecare 20.000 lei capital asigurat.

Polița — menținută în vigoare — dă drept la:

1) O bonificație pentru restituirea costului abonamentului la ziarul „Universul" pe toată durata asigurării — la capitalul asigurat de 20.000 lei.

O bonificație pentru restituirea costului lozurilor și premii din oficiu pentru restul capitalului asigurat care trece de 20.000 lei.

2) La cadourile în obiecte prevăzute în publicațiunile noastre anterioare.

3) Pentru fiecare 20.000 lei capital asigurat se va acorda câte UN SFERT DE LOZ AL LOTERIEI A 25-a JUBILIARA A STATULUI chiar la achitarea ratei Iulie 1941.

Abonații din provincie vor adăuga lei 7 (șapte) pentru taxele poștale.

Se va arăta citeț: Numele și Pronumele Asiguratului; Locul nașterii; Anul, Luna și Ziua când s'a născut; Numele și pronumele moștenitorilor cari vor primi despăgubirea în caz de deces al asiguratului.

Trei romane:

Trei succese!

INVITAȚIA LA VALS

roman ed. VI. Prețul 100 lei

CAZUL MAGHERU

roman ed. III Prețul 65 lei

Scrisoarea de dragoste

ed. II (sub tipar) Prețul 65 lei

Adresați comenzile la Libräria Universul

D-l MIHAIL DRUMEȘ

Măsuri pentru rezolvarea a două probleme de interes obștesc la Mehedinți

Stârpirea câinilor vagabonzi și a ciorilor

Tr.-Severin, 21 Mai

Două probleme de interes obștesc au fost în discuția șefilor autorităților locale și anume luarea de măsuri pentru stârpirea câinilor vagabonzi și ciorilor.

S'a arătat, cu această ocazie, că în județul nostru sunt peste 70.000 câini și că o mare parte din aceștia umblă vagabonzi prin comune.

De asemenea un mare număr sunt în Tr.-Severin, parte umblând de asemenea fără nici un căpătâi pe străzi.

S'a arătat cu cifre marele număr de cetățeni și copii mușcați de câini, în bună parte turbați, încât față de această stare de lucruri, s'a hotărît stârpirea tuturor câinilor care vor fi găsiți liberi prin comune și pe străzile orașului nostru.

Primăria Tr.-Severin are un serviciu pentru prinderea câinilor vagabonzi, însă hingherii prind mai mult pe cei frumoși și de rasă, spre a încasa cuvenitele taxe, iar în ce privește așa zisele javre, acestea sunt trecute cu vederea.

Altă chestiune care necesită luarea de măsuri, este modul barbar cum sunt omorîți câinii prinși. Aceștia, în loc să fie otrăviți, sunt loviți cu parii, unde se nemerește, încât această tortură se petrece în văzul și auzul populației orașului care locuește în jurul serviciului de ecarisaj, unde câinii sunt aduși, ținuți și omorîți.

A doua problemă este a stârpirii ciorilor care, în unele comune s'au înmulțit peste măsură, producând pagube mari sătenilor.

De asemenea și în oraș s'au înmulțit în podurile unor instituții.

S'au luat măsuri pentru stârpirea lor.

Cum s'a serbat „Ziua mamei" la Iași

Iași, 21 Mai

Astăzi s'a serbat în mod deosebit în orașul nostru, „ziua mamei". La liceul ortodox de fete „Elena Cuza" s'a oficiat un serviciu religios și un parastas pentru pomenirea tuturor mamelor decedate, de un sobor de preoți în frunte cu pr. prof. Gh. Petrovanu, răspunsurile fiind date de corul liceului condus de d. prof. Vasile Popovici.

Erau de față corpul profesoral al școlii, în frunte cu d-na directoare Elvira C. Balmuș, precum și un public numeros alcătuit din părinții elevelor și mulți copii. După intonarea imnului regal de către corul fetelor, sub conducerea d-nei prof. Serdeliuc, d-na prof. Bărgăoanu a rostit o frumoasă conferință: „Despre Mamă", evocând totodată figura de martiră a Elenei Cuza, soția lui Alex. I. Cuza, întemeietoarea liceului ortodox.

A urmat un program artistic, compus din recitări și muzică. S'a cântat: Cristos a Inviat, trompetele răsună, iar elevele: Mesrobeanu din cl. V a recitat „Mama" de Al. Vlăhuță, Apetroaiei din cl. VI, „Mama" de Panait Cerna, Erimicioiu din cl. II „Bunica" de St. Iosif și Cogălniceanu din cl. II „Cântecul mamei.

Eleva Zamfirescu din cl. IV a cântat frumos și cu multă simțire „Bătrânii".

O plăcută surpriză a produs dansul național „Argeșanca" și dansul voaletelor de grații, creat de d-na prof. Maria Dimitriu, pe care elevele l-au executat în chip strălucit, stârnind admirația asistenței. De altfel, acum o săptămână ieșenii au putut admira alte 5 dansuri, tot creații ale d-nei prof. Dimitriu, la serbarea dată în folosul armatei.

Memento

CALENDAR

SAMBATA 24 MAI

Ortod.: Simeon Pustnicul.
Catol.: Vicențiu.
Protest.: Adalbert Hana.

✵

Moartea fostului director al Teatrelor, Pompiliu Eliade (1914).

✵

Răs. soarelui 4,43; Ap. soarelui 19,41.

FAPTE ȘI GANDURI DIN ALTE VREMI

24 Mai

1803. **Mitropolitul Veniamin înaintează domnitorului Moldovei, Alexandru Moruzi, un memoriu pentru organizarea școalelor.**

Pe mitropolitul Moldovei, Veniamin Costache, întotdeauna l-a preocupat biserica, școala și tipărirea de cărți și se poate spune cu drept cuvânt că păstoria lui a fost într'adevăr o epocă de înflorire pentru țara românească

Cât a fost episcop această preocupare se desfășura în cadrul restrâns al eparhiei; ajuns însă mitropolitul Moldovei planurile sale s'au putut realiza pe o sferă mai mare. El întocmește un proect de organizare a școalelor, îl comunică mai multor episcopi și boeri cerându-le în acelaș timp sprijinul lor. Aceștia aprobă cu plăcere acest act patriotic.

In urma acestei situații favorabile gândului său, alcătuește un memoriu pe care-l semnează mai toți boerii din Divan și îl înaintează domnitorului. Domnitorul aprobă memoriul Mitropolitului Veniamin și dă la 24 Mai 1803 un hrisov de întărire. Iată câteva puncte din dispozițiunile actului:

1. Se institue o eforie independentă compusă din mitropolit și doi boeri mari ai țării pentru administrarea și conducerea școalelor.

2. Se mai înființează încă 6 școale române prin județe și anume: Focșani, Galați, Bârlad, Chișinău, Roman și Huși.

3. Școalele sunt deschise deopotrivă: pământenilor, străinilor, săracilor și bogaților. Pentru copiii săraci se înființează 50 de burse.

4. Pe lângă veniturile ce după obicei se strângeau numai dela preoți și diaconi, se mai dă din visteria țării o sumă însemnată pentru întreținerea școalelor.

Pentru pregătirea viitorilor preoți înființă el și seminarul din Socola.

GEORGE DINCA

RADIO

Nepotrivirile între programele publicate la această rubrică și emisiunile posturilor noastre de radio se datoresc faptului că schimbările ni se trimit după tipărirea ziarului.

SAMBATA, 24 MAI

RADIO ROMANIA 1875 m. 160 kHz. 150 Kw.

RADIO BUCUREȘTI 364,5 m. 823 kHz. 12 Kw.

POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m. 9260 kHz. 2 Kw.

6.—7.30: ORA DIMINEȚII: Deschiderea emisiunii; Gimnastică de dimineață; Marșuri (discuri); Radio-jurnal (I); Muzică de dimineață (discuri).

12: Orchestra de mandoline Iarcoveanu.

12.50: Nicolae Cucu, xilofon: Paquita, dans spaniol de Sommerfeld; Galop de Ortel; Sunete de clopote de Th Bode.

13: Radio-jurnal (II).

13.15: Muzică de prânz, orchestra Petrică Moțoi: Balada de Ciprian Porumbescu; Povești din pădurea vieneză, vals de Strauss; Andaluza și Vals capricios de Engel; Hora boerească.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-jurnal (III).

14.20—15: Continuarea programului orch. Petrică Moțoi: (voce: D. Stancu): Serenadă și Moment muzical de Schubert; Mică conversație de Nicolae Ochi Albi; Merge Tița la fântână, cântec românesc de T. Vrăbiuță (voce: D. Stancu); Din ochii cari au plâns odată și Rița fecioară, romanță de Fernio și Smaranda (voce: D. Stancu); Cântece naționale: Doine și învârtite din Ardeal; Jocuri naționale.

17.30: Radio-jurnal (IV).

18: ORA TINERETULUI ȘCOLAR.

19: Cronica dramatică.

19.15: Muzică variată (discuri): Se aude o melodie, vals de Richartz; Fox de Busch; Aranjuex, tango de d'Alba; Rumba de Rimac.

RADIO ROMANIA

19.30: Cântece românești, Claudiu Moldovanu (voce): Monția: a) Gândul meu și a dumitale; b) Hai mândro pitiș, pitiș; c) Dragă codrule; d) Lele mor, Mărie mor; e) Mândră cu poale ciurate; f) La fântâna cu găleata.

RADIO BUCUREȘTI

19.30: Jurnal pentru străinătate în limba turcă.

19.40: Jurnal pentru străinătate în limba greacă.

RADIO ROMANIA—RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul de știri germane.

20: Radio-jurnal (V).

20.15: Muzică românească, Corul Radio, dirij. de prof. Ion Croitoru: Gh. Cucu: Frunză verde de doi brazi; Vasile Popovici: a) Primii ordin să mă duc; b) Toată lumea are dor; Ion Croitoru: a) Dor de-acasă; b) Se mărită Leana noastră; C. Palade: De Sfânta Maria Mare; Nicodin Ganea: Puișorul; Gh. Cucu: Mânia (cor cu soliști: D-na Ștefania Stavri și Emil Filip); D. Cuclin: Cântec de joc din Oltenia; T. Brediceanu: Bitolianca.

20.45: POȘTA RADIO.

21: Teatru.

22: Muzică de dans (discuri): Cauciuc, rumba de Bochmann; Vals de Ziehrer și Polka de Veivoda; Povești din 1001 de nopți, fox de Kudrisky; Pepita dansează, tango de Edwards și Tango spaniol de Fischer; Biguina de Porter; Fox de Börschel; Jou-jou, vals lent de Igelhoff; Espagnola, passo doble de Winckler.

22.30: Radio-jurnal (VI); Sport.

22.50: Amintiri din vremea operetei lui Grigoriu (prezentare de Maximilian).

23.30: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană, franceză și engleză.

24.—0.30: Muzică variată ușoară (discuri): Potpuriu de șlagăre de Lubbé; Brațele tale de Goehr (voce: Lys Gauty); Straussiana, parafrază de valsuri de Johan Strauss (pian: Eric Börschel); Să rămânem prieteni de Schisa și Fontanella de Panzeri (voce: Othello Boccacini); Vals de Durand; Rumba de Valdispi și Rumba de Soare.

Dispozițiunile prefecturii Mehedinți în ce privește aprovizionarea cu lemne a orașului T.-Severin

Tr.-Severin, 21 Mai

Aprovizionarea cetățenilor constitue astăzi o problemă de mare importanță, în special la orașe.

Impuținarea pădurilor de exploatare, restricțiunile în ce privește explcatarea, lipsa brațelor de lucru pe de o parte și scumpirea exagerată pe de altă parte greutatea transporturilor etc., au făcut ca orașele să se aprovizioneze din an în an cu cantități din ce în ce mai mici de lemne, încât peste iarnă populația suferă de frig.

Pentru acest an prețul lemnelor s'a urcat din nou și urcarea a pornit dela C.A.P.S. care deține mai toate pădurile.

Toată lumea așteaptă dela stat ieftenirea lemnelor și aprovizionarea orașelor cu lemne.

Cum conducătorii de prefecturi și primarii nu pot face acest lucru, d. Dumitru Jujescu, prefectul județului, examinând această problemă, a dat o ordonanță prin care a dispus ca toate autoritățile instituțiile publice și particulare, cum și cetățenii, care au posibilități materiale, să se aprovizioneze direct cu lemne, fie din pădurile statului fie dela particulari.

Depozitarii de lemne, care fac comerț cu acest articol, se vor aproviziona cu cantitatea maximă de lemne și nu vor vinde decât cantități mici populației sărace.

Adăpostirea elevilor și studenților refugiați în timpul lunilor de vacanță

Un apel al ministerului instrucțiunii

„Intâmplările de anul trecut au adus o mare turburare în tineretul școlar. Mai bine de 1.700 elevi și eleve ale școalelor secundare și aproape 1.000 de studenți și studente, s'au rupt dela sânul familiilor lor rămase dincolo de liniile de demarcație și, lipsiți de orice sprijin, singuri, au luat drumul pribegiei. Numărul studenților și elevilor de curs secundar refugiați cu părinții este, firește, mult mai mare, cifrându-se la peste 1.200 studenți și studente și 10.239 elevi și eleve de curs secundar, numărul total al tineretului școlar refugiat, studenți și elevi de curs secundar, fiind de 14.126.

Obligațiuni imperioase de asistență imediată s'au impus țării față de toți acești copii. Ele au fost îndeplinite într'o largă măsură și într'un spirit de adâncă înțelegere, de toată lumea: particulari, societăți de binefacere, autorități, organe de Stat create anume, etc. Porțile universităților, căminurilor, școlilor și internatelor s'au deschis primitoare pentru studenții și elevii refugiați, aceștia din urmă înscriși peste numărul admis de regulament și scutiți de taxe școlare. Ministerul instrucțiunii a acordat numeroase burse.

In modul acesta studenții și elevii refugiați și-au putut urma studiile fără întrerupere și fără prea mari greutăți.

Odată cu încheerea anului școlar aceste obligațiuni nu încetează, ci din potrivă se ridică probleme noui. In deosebi soarta elevilor și studenților refugiați fără părinți, dă de gândit, căci odată cu închiderea cursurilor se închid și internatele care i-au adăpostit. Ministerul a luat măsuri pentru înființarea unor colonii de vară cu acești studenți și elevi. Dar greutăți de tot felul, inerente vremurilor excepționale pe care le străbatem, precum și fondurile reduse puse la dispoziție în scopul arătat, împiedecă organizarea acestor colonii în măsura cerută de necesități. Deaceea ministerul instrucției, educației, cultelor și artelor se vede nevoit să facă apel la familiile cu dare de mână, îndeosebi la cele care își petrec vara la țară, să primească în sânul lor pentru cele două luni de vară, câte unul sau doi dintre elevii și studenții refugiați fără părinți. Unii studenți și elevi ai școalelor noastre secundare au avut invitați în familiile lor, pentru vacanța de Crăciun și de Paști, câte un coleg refugiat. Dorim ca acest frumos gest să se repete și pentru lunile de vară. Va fi o faptă bună, o dovadă de solidaritate națională, iar pentru copiii smulși de la sânul familiilor lor, o adevărată mângâiere.

Oamenii de bine, care doresc să răspundă la acest apel, se vor adresa universităților și direcțiunilor de școli sau, pe cale de corespondență, ministerului instrucției, educației, cultelor și artelor, biroul refugiaților.

Numele lor se va publica prin ziare și vesti prin radio".

Situația pe teatrele de război

(Urmare din pagina I-a)

arhipelagul Cicladelor, Milos, care a fost ocupată de trupele germane în ziua de 11 Mai, se găsește la o distanță de 120 km. de Caneea, oraș situat pe coasta de nord-vest a insulei Creta; iar de pe aerodromurile germane din Peloponez, distanța până la această coastă este de circa 150 km.

In asemenea condiții, Creta prezintă pentru Germania și Italia o importanță strategică de întâiul ordin. De aceea acțiunea întreprinsă de forțele aeriene și de corpul parașutiștilor în insula Creta, — acțiune începută în ziua de 20 Mai printr'un atac puternic al formațiunilor aeriene împotriva bazei de la Suda și a aerodromurilor din interior, ca și prin lansarea parașutiștilor în mai multe puncte, în vederea unor operațiuni în legătură cu trupele debarcate pe coasta de nord, — n'a fost o surpriză, dacă ținem seamă de țelurile ce le urmăresc Germania și Italia în Mediterana orientală și în Orient.

Campania victorioasă din Balcani, cu rezultatele ce le-a dat, n'a fost decât o fază preliminară a războiului din Mediterana și Orient, căci ocuparea teritoriului iugoslav și grec n'a putut însemna dominația spațiului maritim dintre Europa, Asia și Africa, și deci controlul căilor sale de comunicație.

Atâta vreme cât bazele de la Suda (Creta), Cipru, Haiffa și Alexandria, portul fortificat Tobruk și zona canalului Suez sunt în stăpânirea englezilor; „drumul imperial" Gibraltar-Malta-Suez e pus sub controlul flotei britanice din Mediterana; iar Egiptul, Palestina, Transjordania și Irakul sunt zone de operațiuni britanice, — bătălia din Mediterana și Orient este în faza întâia.

In cursul zilei de eri o formațiune aeriană germană și italiană, compusă din avioane de luptă și de bombardament în picaj, a atacat câteva forțe navale britanice în Mediterana orientală. După comunicatul cartierului general german, au fost lovite de bombe grele un vas de linie, șase crucișătoare, un distrugător și un submarin.

In Africa de nord, în sectoarele Tobruk și Sollum, activitate de patrule și de artilerie.

In Abisinia luptele continuă în sectorul Gondar (nord de lacul Tana); în regiunea lacurilor dela sud, unde două divizii italiene sunt aproape strânse ca într'un clește de coloanele britanice ce înaintează dela nord și sud și la vest de Schiaschiamana, unde trupele italiene au contra-atacat.

In Irak, situația e neschimbată. Se desminte apariția trupelor franceze, partizane ale generalului de Gaule, în Siria.

Pe teatrul de operațiuni din China, acțiunea ofensivă a forțelor japoneze în regiunea de sud a provinciei Shanghi, pare a fi intrat în faza ultimă. După un comunicat japonez, armata chineză a suferit în această bătălie pierderi severe.

R. S.

✝ DOCTORUL URECHIĂ

(Urmare din pag. I-a)

vrancea, George Murnu, Constanța Hodoș, Radu D. Rosetti, Gheorghe din Moldova, I. N. Roman. Apoi, firește, Al. Vlahuță și doctorul Urechiă (Iodoform, Aur), cari nu erau numai niște decorativi directori.

In urma unui concurs literar, cu anume condiții, propus de direcția *Vieței* și cu sufragiile cititorilor pe cari ei trebuiau să desemneze pe „cel mai bun redactor al revistei", a apărut Ion Gorun (Al. Hodoș), ales cu o majoritate de voturi față de ceilalți concurenți printre cari al doilea a fost, pare-mi-se, Eugen Vaian. (Semnase concursul Ștefan Scurtu).

Acestea sunt date pe cari le citez din memorie, dar nu prea cred că greșesc, fiindcă eu și un grup al meu de liceeni eram pe atunci (cu o calitate foarte de treabă): citeam numai, și admiram când înțelegeam să admirăm.

Da, citeam, iar pe cei pe cari îi prețuiam, îi adoram în scrisul lor și îi urmăream și în viața lor, în lume, la conferințe, în manifestările lor politice, pretutindeni.

Doctorul Urechiă era o adevărată desfătare pentru cititorii lui. Avea o glumă sprințară, era plină de surprize vioiciunea lui, umorul lui era spumos — o cupă de șampanie de cea mai renumită marcă. A fost un mare jongleur al cuvântului scris. Calamburul tras de păr e aproape o cruzime. Doctorul Urechiă n'a avut decât strălucite jocuri de cuvinte.

Dar polemistul Iodoform? Intr'un „an de luptă" la *Vieața*, cele mai grele ghiulele împotriva „inamicului" literar (cei dela „Evenimentul" și „Adevărul" literar) au fost trase de doctorul Urechiă. Au fost încrucișări de spadă foarte dârze, au fost atacuri și riposte vehemente. „Ghiveciurile" lui Iodoform au scos la iveală, cu dovezi fără replică, plagiatori dintre scriitorii vremii. (Azi se plagiază fără să mai existe restabilitori ai adevărului). S'a ars cu fierul roș suficienta, uzurparea, pretenția ridicolă, s'a râs de prostie copios

In polemica pentru cele două teze în artă (arta cu tendințe și arta pentru artă), s'a ajuns uneori la apostrofări. Tony Bacalbașa scăpăra dintr'o parte, „Evenimentul" din Iași de pe altă linie, doctorul Urechiă de pe alt front Uneori pe cei cari ascultau din gura lui Tony, la Clubul Sotir, făgăduiala fericirilor „lumii viitoare" (socialismul internațional) îi cam durea riposta corosivă a doctorului Urechiă, dar ei despărțeau totdeauna umorul și al unuia și al altuia de ideologia politică. Cititorilor le era drag și Tony, le era drag și Iodoform, chiar când Aur sfichiuia pe „Ioniță Gușatu" sau pe „Ghiță Porcu" din „partida" lui Ion Nădejde.

❖

Caragiale scria așa prețuitului său prieten:

Dragă Alceu,

Mi-a căzut o mare greutate în spinare: să țiu o conferință (lectură, bineînțeles), pentru societatea „Tinerimea Română" și tot deodată să te rog și pe tine să ții una. Asta ar fi Sâmbătă asta sau Joia din săptămâna viitoare sau chiar Sâmbăta ailaltă.

Ce zici?

Dacă poți, închipue'ți ce onoare ar fi pentru mine că te-am putut căpăta. De aminteri, eu le-am spus că fără tine, singur, nu pot să le fac nimic.

Aștept răspunsul tău; până la revedere, o strângere de mână.

Sau pe o carte poștală trimisă din Rothenburg o. d. Tauber:

Excelentisimă conferința ta! Astăseară o citesc pentru a patra oară. Să trăești! Mi-e dor mult de voi toți, mai cu seamă de tine. Peste câteva săptămâni ne vedem. Până atunci, o călduroasă îmbrățișare dela vechiul tău

Caragiale

Astăzi cel care a desfătat cu gluma lui aleasă multe generații, cel care în noianul de amărăciuni ale vieții a fost numai lumină de voe bună (deși ar fi putut să aibă și el destule supărări), dispare spre dezolarea tuturor celor cari i-au citit.

O consolare însă: scrisul doctorului Urechiă va rămâne. In genul lui, el a fost dintre clasicii noștri.

C. COSCO

❖

Câteva din scrierile doctorului Urechiă: *Conferințe la Ateneu:* „Sănătos ori nebun?" (1888), „Șarlatanismul în medicină", „Săinisme", „Anatomia și fiziologia unei conferințe", „Meliția în școală", „Ce naște din pisică", „Contagiunea", etc. etc.

Diverse: „Ghiveciu" (1894), „Verzi și uscate", „Cu ou și cu oțet", „Lumea veche", „Cine-i ucigașul?", „Cronicele doctorului"

Intâmplări din Capitală

Două încercări de sinucidere

Tânăra Geta Dragomirescu, în etate de 25 ani, domiciliată în str. Popa Nicolae nr. 6, în urma unei discuții violente cu soțul ei, a încercat să se sinucidă, bând o jumătate litru de spirt denaturat. I s'au dat îngrijirile medicale necesare și a fost lăsată pe loc.

— Pe str. G. din parcul Berindei, în dreptul casei cu nr. 37, a fost găsită Joi noapte în nesimțire o tânără ca de 24 ani, care a încercat să se sinucidă, luând câteva pastile de sublimat.

Un intern al „Salvării" venind la fața locului, i-a dat îngrijirile necesare.

Sinucigașa a refuzat să-și spună numele cât și cauza disperatului gest.

Morți subite

Bătrânul Alexandru Coga, în vârstă de 66 ani, din str. General Dona nr. 7, pe când se afla la magazinul „Biruința" din str Popa Tatu, unde venise să-și ia cartelele de alimente, s'a simțit deodată rău și, căzând jos, a încetat subit din viață.

Din ordinul d-lui procuror de serviciu Stoenescu, cadavrul a fost încredințat familiei spre a fi înmormântat.

— De asemeni Andrei Dumitrescu, de 54 ani, din calea Șerban Vodă nr. 65, pe când se afla pe str. Vânători, în dreptul casei cu nr. 8, a încetat subit din viață.

Din ordinul parchetului, cadavrul a fost transportat la „Institutul medico-legal".

Citiți „Trup și Suflet"

„VLAHII" DIN CROAȚIA ȘI DE AIUREA

(Urmare din pag. I-a)

Dacă ar fi să luăm drept criteriu numele ce li se dă, ar trebui să-i socotim ca români. In adevăr, slavii dela Sud, ca și celelalte popoare, ca turcii, grecii, albanezii, dau numele de „vlah" tuturor românilor, indiferent de grupul din care fac parte sau de țara, pe care o locuesc. Forma bulgară și sârbo-croată este „vlah" la singular și „vlasi" la plural. Pomenim cu acest prilej, că românii de religie mahometană din orășelul Nânta din Macedonia, când erau întrebați ce sunt, răspundeau: „Noi suntem vlasi".

Intorcându-ne la „vlahii" din Croația, știm că în spațiul cuprins între frontierele noului stat croat trăesc românii istrieni. Insă nu la acești români s'a putut referi autorul articolului din ziarul „Za Dom". Aceasta pentru două motive. Astăzi, românii istrieni nu mai sunt decât câteva mii — și aceștia pe cale de slavizare — mai precis de „croatizare". Al doilea motiv este că ei nu sunt ortodocși. Așa dar, de care vlahi poate fi vorba?

Punând această întrebare, gândul ni se duce la numerosul element românesc de odinioară, la influența binefăcătoare a acestui element și la urmele prețioase ce a lăsat în clădiri și în literatura cultă și populară a slavilor cu care conviețuiseră.

La această afirmare a spiritului creator românesc au avut partea lor de contribuție atât românii din grupul dacoroman, cât și românii din grupul macedo-român.

Bunăoară, un puternic grup românesc din Ardeal se așezase în decursul veacurilor trecute în Moravia. Cu trecerea timpului, acești români s'au slavizat ca limbă, asimilându-se în masa poporului morav. Insă, și până astăzi cele mai frumoase basme, legende și cântece din literatura populară a cehilor și moravilor sunt ale foștilor români din Croația.

Știm mai departe că în orașele din Croația și Slovenia, burghezia era reprezintată mai ales de negustori și meseriași de origină români macedneni, tot așa cum un român macedonean — Dumitru Popovici — a fost intemeietorul teatrului croat. De altfel, marele etnograf sârb Ivan Țviici recunoaște, într'o lucrare scrisă în limba franceză, rolul de agenți de cultură și civilizație, pe care l-au avut pentru sârbi românii macedoneni.

In Muntenegru, urmele de influențe românești sunt și mai vădite. Catedrala ortodoxă dela Cetinge, clădită de mult, poartă și astăzi numele de „vlaska țarkva" (biserica românească), iar în portul național al muntenegrenilor vezi importante împrumuturi din portul național românesc.

Toate acestea și alte fapte, pe care lipsa de spațiu ne silește să le trecem cu vederea, îndreptățesc, credem, întrebarea: nu cumva acești vlahi ortodocși, care vorbesc sârbește, dar cărora croații le contestă origina sârbească, sunt urmașii unor români slavizați?

Punem doar întrebarea, mărginindu-ne a spune că merită o mai de aproape cercetare.

N. BATZARIA

IN AJUNUL REFORMEI ȘCOLARE

(Urmare din pag. I-a)

mai pune întrebarea, în ce măsură caracterul general al instrucției trebue divizat în ramuri de specializare? In sfârșit — dată fiind predominarea aspectului social și economic — urmează să ne bizuim spre o mai justă echilibrare a acestuia cu aspectul pur tehnic al procesului de producție.

PROGRAMELE DE STUDII

La toate acestea trebue să răspundă, în prima linie, o cât mai corespunzătoare compunere a programelor de studii. Or, acest capitol lipsește din legiuirile de până acum. Nici măcar cuvântul „program analitic" nu se cuprinde în întregul text de lege! El se subînțelege doar, în mod vag, prin noțiunile „Regulamentul facultății", „Durata studiului", „Obiecte" și „Orare".

Facultățile singuratice — fie chiar în reunire cu cele similare — nu sunt chemate a rezolva, în timp util și în modul cel mai obiectiv, problema programelor analitice speciale. Proporția crescândă a profesorilor de științe pregătitoare și auxiliare, reprezentând centre de gravitație spirituală eterogene, inevitabilele considerațiuni colegiale și o serie de alte împrejurări de felul acesta, vor împiedeca și în viitor evoluția normală a învățământului nostru de științe aplicate.

Dificila, dar esențiala problemă a stabilirii programelor analitice speciale trebue să revie dar exclusiv în sarcina legiuitorului.

Dat fiind specificul învățământului tehnic aplicat, de-a avea nevoe de un ansamblu de materii eterogene, cu un caracter mai mult informativ decât formativ, necesitatea raționalizării unor programe analitice speciale se impune aci mai mult, decât în sectorul învățământului universitar propriu zis. Această cerință este necesară nu numai pentru a se preciza delimitările domeniilor înrudite — evitându-se repetarea unei serii de capitole similare — ci și pentru a se realiza acea indispensabilă concertare și o cât mai practică adaptare țelului principal, urmărit de diferitele ramuri ale acestui învățământ.

In metoda cercetărilor științifice, considerarea întregului domeniu al disciplinei respective este inevitabilă; în activitatea didactică însă, metoda eclectică este tot atât dela sine înțeleasă. Câtă vreme știința este analitică, instrucția și educația trebue să fie sintetice.

Apreciind pe deplin caracterul indispensabil al științelor pregătitoare și auxiliare, totuși nu le putem recunoaște rostul lor în cadrul instrucției aplicate, decât în măsura în care ele servesc în mod direct cunoștințele profesionale. Nu ar însemna un lux, ci o eroare gravă, de-a da, în programul acestei instrucții, o întindere mai vastă materiilor fundamentale, decât aceea care este absolut necesară.

ASPECTUL SOCIAL AL REFORMEI

Materiile fundamentale generale vor trebui să fie din ce în ce înlocuite prin cursuri speciale, strict adaptate scopului, menite să completeze legătura indispensabilă între cunoștințele generale, dobândite în liceu și instrucția profesională.

Programele încărcate ale învățământului prea teoretic și enciclopedic provoacă surmenajul și neglijează formarea morală a tineretului pentru pregătirea rolului lui social și național.

Legiuitorul german spune: „Scopul cel mai principal și mai nobil al învățământului universitar în general este educația și formarea de elite. Mai important decât memorizarea unor cunoștințe speciale amănunțite este însușirea artei de-a gândi și judeca, precum și propagarea ei" Legiuitorul american susține, că: „un om cu o educație de colegiu trebue să fie un gentleman. Este preferabil ca dânsul să fie mai mult sociabil, decât instruit prea în detaliu". La noi cine ar mai putea nega astăzi, necesitatea, ca o nouă organizare a învățământului să vizeze și o formare a caracterului și o pregătire mai adecuată pentru viața publică?

Dacă fiecare meșteșugar trebue să-și cunoască instrumentele, cu atât mai mult fruntașii producției tehnice trebue să cunoască bine factorul de producție om și tehnica conducerii de oameni. Aceasta necesită la rândul ei capacitatea și abilitatea de-a influența, de-a trata, de-a dirija, de-a organiza, de-a stimula prin exemplul propriu, pe colaboratorii mai mari și mai mici; necesită oameni prompți în deciziuni, demni de încredere și solizi în caracter. De aceea formarea lor reclamă, pe lângă instrucție și multe eforturi educative.

ASPECTUL ECONOMIC

Apoi, țelurile individualiste ale concepției economice de până acum trebuesc amendate cu o considerare mai completă ce i se cuvine interesului general. Obiectivul tehnic economic al întreprinderii nu mai poate fi conceput ca un scop în sine, în afară de cadrul național sau chiar în conflict cu interesele autonome ale acestui cadru. Interdependența intereselor sociale și economice impun ca punctul de vedere îngust, material, al gospodăriei private să cedeze prioritatea intereselor mai permanente ale economiei publice.

Scopul educației trebue să fie, în general, sporirea culturii și a sentimentului de răspundere ce clasa de elită urmează să o aibă față de colectivitate. Diploma universitară nu este a se considera drept un dar al societății, ci drept un mandat de-o mare încredere. Consecințele practice ce trebuesc trase zi de zi și cari formează baza eticei profesionale, depind, în valoarea lor, de formarea caracterului. Or, cultură fără caracter — rezultatul instrucției noastre de până acum — este o anomalie.

Desăvârșirea caracterului conducătorilor constitue singurul mijloc pentru progresul civilizației unui popor. Desăvârșirea morală reprezintă însă și principalul element de stabilitate și de securitate socială.

Profesor MIHAI ȘERBAN

Pentru crucea

de pe dealul Feleacului

Comitetele parohiale „Popa Rusu", „Mântuleasa" și „Sf. Nicolae-Buzești" ale Soc ortodoxe naționale a femeilor române, au organizat o serie de conferințe în vederea ridicării Crucii mântuirii pe dealul Feleacului.

In ziua de 30 Mai, la orele 6 d. a. va vorbi la „Dalles" d. Spiru Constantinescu despre: „Fotografia în culori și proecțiuni".

Tot despre pensii

Din nenumăratele scrisori ce primim la redacție dela pensionari, prin care ni se expune greaua lor situație, reținem, de astădată, cazul unei profesoare dela Cernavoda, fostă directoare de școală, astăzi decedată, pe urma căreia au rămas patru copii minori.

Ni se scrie anume că cu toate că profesoara a muncit zece ani de zile neîntrerupt, pe ogorul școalei, pentru cei patru copii ai ei, nu s'a aprobat decât o pensie de 358 lei, adică nici 100 lei pe lună, pe timpurile acestea când standardul de viață este atât de ridicat.

Supunem acest caz atențiunei autorităților în drept cu încredințarea că se va găsi o soluție echitabilă.